

C/2024/2922

6.5.2024.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. siječnja 2024. uputio Conseil du Contentieux des Étrangers
(Belgija) – X/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides**

(predmet C-56/24, Zawiya ⁽¹⁾)

(C/2024/2922)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil du Contentieux des Étrangers

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X

Tuženik: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Prethodna pitanja

1. Je li postupak razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je na granici ili u tranzitnoj zoni podnio podnositelj zahtjeva koji je tijekom tog postupka zadržan u mjestu koje se zemljopisno nalazi na državnom području, ali je na temelju propisa izjednačeno s mjestom na granici, obuhvaćen područjem primjene članka 43. Direktive 2013/32/EU ⁽²⁾?
2. Je li razmatranje takvog zahtjeva za međunarodnu zaštitu podnositelja zahtjeva kojem je nakon isteka roka od četiri tjedna, predviđenog u članku 43. stavku 2. Direktive 2013/32/EU, automatski i na temelju nacionalnog prava dozvoljeno ući na državno područje, ali je i dalje zadržan na temelju nove odluke o zadržavanju na istom mjestu zadržavanja koje se prvotno smatralo mjestom na granici, a sada ga tijela kvalificiraju kao mjesto na državnom području, i dalje obuhvaćeno područjem primjene članka 43. Direktive 2013/32/EU?
  - Može li se isto mjesto zadržavanja u okviru istog postupka međunarodne zaštite prvo na temelju propisa izjednačiti s mjestom na granici i, nakon što se podnositelju zahtjeva dozvoli ulazak na državno područje zbog isteka roka od četiri tjedna ili nakon odluke o naknadnom razmatranju, smatrati da je riječ o mjestu na državnom području?
  - Koje posljedice ima zadržavanje podnositelja zahtjeva na istom mjestu koje se zemljopisno nalazi na državnom području, ali koje je u biti izjednačeno s mjestom na granici i koje su belgijska tijela naknadno kvalificirala kao mjesto zadržavanja na državnom području zbog isteka roka od četiri tjedna, na vremensku i materijalnu nadležnost tijela odlučivanja?
3. 1. Može li tijelo odlučivanja, koje je započelo razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu u okviru postupka na granici i koje nije u roku od četiri tjedna, predviđenom u članku 43. stavku 2. Direktive 2013/32/EU, donijelo odluku o tom zahtjevu ili koje je prethodno donijelo odluku o naknadnom razmatranju, iako su se sve dokazne radnje, uključujući osobni razgovor, provele prije isteka tog roka, nastaviti s razmatranjem tog zahtjeva na temelju hitnog postupka u smislu članka 31. stavka 7. te direktive, ako je podnositelj zahtjeva na temelju odluke drugog tijela i dalje zadržan na istom mjestu zadržavanja koje se prvotno izjednačilo s mjestom na granici zato što je njegovo zadržavanje nužno radi određivanja elemenata na kojima se temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koji se bez zadržavanja podnositelja zahtjeva ne mogu pribaviti, posebno kada postoji opasnost od bijega podnositelja zahtjeva?

⁽¹⁾ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

⁽²⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL 2013., L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.)

2. Može li tijelo odlučivanja, koje je započelo razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu u okviru postupka na granici i koje nije u roku od četiri tjedna, predviđenom u članku 43. stavku 2. Direktive 2013/32/EU, donijelo odluku o tom zahtjevu ili koje je prethodno donijelo odluku o naknadnom razmatranju, a da prethodno u tom roku s podnositeljem zahtjeva nije proveden osobni razgovor, nastaviti s razmatranjem tog zahtjeva na temelju prioritarnog postupka u smislu članka 31. stavka 7. te direktive, ako je podnositelj zahtjeva na temelju odluke drugog tijela i dalje zadržan na istom mjestu zadržavanja koje se prvotno izjednačilo s mjestom na granici zato što je njegovo zadržavanje nužno ,radi određivanja elemenata na kojima se temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koji se bez zadržavanja podnositelja zahtjeva ne mogu pribaviti, posebno kada postoji opasnost od bijega podnositelja zahtjeva?
4. Je li takva primjena nacionalnog propisa u skladu s iznimnom prirodom zadržavanja podnositelja zahtjeva, koja proizlazi iz članka 8. Direktive 2013/33/EU ⁽³⁾ i općeg cilja Direktive 2013/32/EU?
5. Treba li članak 31. stavak 7., članak 31. stavak 8. te članke 43. i 46. Direktive 2013/32/EU, u vezi s člankom 47. Povelje ⁽⁴⁾, tumačiti na način da [Conseil du contentieux des étrangers (Vijeće za sporove u vezi sa strancima)], kad odlučuje o tužbi podnesenoj protiv odluke donesene u okviru postupka pokrenutog na granici, po službenoj dužnosti treba istaknuti da je istekao rok od četiri tjedna?

⁽³⁾ Direktiva 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvatanje podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (SL 2013., L 180, str. 96) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 137.)

⁽⁴⁾ Povelja Europske unije o temeljnim pravima.